Les obres i la dignitat

Camí dels nous anys d'obres, i quatre anys després d'entrada en funcionament de la línia d'alta tensió soterrada, la sensació de déjà vu és constant al parc Central. La reunió de la setmana passada a Madrid va ser com tantes n'hem vist. El govern de la ciutat hi entra molt enfadat i en surt esperançat. Adif no signa cap compromís per escrit i, com sempre, en sortim amb nous retards, nous terminis i, per tant, nous greuges i incompliments. És evident que a aquestes alçades no hi ha receptes màgiques. Nosaltres, almenys, no en tenim. Però sí que sabem que quan portes molt de temps actuant d'una determinada manera i la cosa no funciona, convé explorar nous enfocaments i intentar altres vies d'actuació. En aquest cas, és evident que la via de la negociació benintencionada i la paciència infinita exercida per part del govern gironí davant d'Adif ha donat sempre uns resultats més aviat magres.

Més concretament, ha servit perquè Adif s'acostumés a fer i desfer al seu aire, sense cap tipus de consideració cap a la ciutat. Amb la seguretat que, més enllà de quatre declaracions públiques, podria continuar amb els incompliments i irregularitats amb impunitat, sense que ningú qüestionés seriosament la seva gestió del projecte. Pensem que ha arribat el moment de plantar-nos. No de plantar-nos un cop més a Madrid a pidolar nous compromisos, sinó de plantar-nos enfront d'Adif al carrer i als jutjats. Ajuntament –govern i oposició– i ciutadania –de Sant Narcís i d'arreu. Perquè això és una cosa que afecta el conjunt de Girona. Ens hem de plantar al parc Central, baixar per l'estació fins les vies, i tallar-les pacíficament però sense por. I també ens hem de plantar als jutjats i presentar una querella per aquests gairebé nou anys de menyspreu constant ple d'irregularitats i incompliments.

Fins que Adif no percebi que podem fer perillar els seus interessos i que hi té alguna cosa a perdre, no reaccionarà. Aquesta és una proposta que pensem que pot ser útil per accelerar l'acabament de les obres i defensar els interessos legítims de Girona. Però també és un plantejament que simbòlicament devem a tots els veïns i veïnes afectats durant aquests anys; un exercici de dignitat ciutadana que ens ha de demostrar que som vius i que, encara que sigui amb nou anys de retard, no ens deixem trepitjar.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/03/31/obres-dignitat/837704.html?utm_source=rss